

פרפראות בפרשת השבוע ובהלכה: תרומה - זכור ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק בעל פרדס יהודה

~ קדושת בית הכנסת משפיעה על עצמו. ועל צאצאיו ~

וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם: (כה ה) ומבאר בזה רש"י הק' וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ בֵּית קִדְשָׁהּ, וְלִהְיוֹן בִּיאֹר דְּבָרֵי רִש"י הַק', וְיִתְבָּאֵר לְפִי מָה שְׁפִירִשְׁתִּי בַפְּסוּק מָה מָבֹו אֶהְיֶה יַעֲקֹב מִשְׁכְּנָתִיךָ יִשְׂרָאֵל: (במדבר כד ה) אֲשֶׁר הֶעֱנִין שֶׁל אֶהְיֶה יַעֲקֹב וְכֵן הֶעֱנִין שֶׁל מִשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל הַכוּוֹנָה הוּא עַל בֵּית הַכְּנֶסֶת וּבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְאֲשֶׁר שֶׁם אֲנֹו מִקְבָּלִים קְדוּשְׁתֵּינוּ וְהַשְּׁפַעְתֵּינוּ בְּתוֹרָה הַק' וּבְתַפִּילָה, וְהַשְּׁפַעָה הִיא גַם עֲלֵינוּ וְגַם עַל בְּנֵינוּ וְצִאצְאֵינוּ עַד עוֹלָם, לְקַבֵּל הַקְדוּשָׁה שֶׁלָּהֶם, וְלִהְיוֹנִיסְתֶּם אֶל תוֹךְ בְּתִינוּ, וְזֶה הַכוּוֹנָה בַפְּסוּק שֶׁם: מָה מָבֹו, וְהִנֵּה יָדוּעַ מֵאֲמַר חו"ל: אֵין טוֹב אֵלָּא תוֹרָה, וְזֶה יִכּוֹל לִהְיוֹת הַפֶּשֶׁט בְּדַבְרֵי רִש"י הַק' כֹּאֵן: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ, שֶׁהֵבִית הַכְּנֶסֶת וּבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנְתָּ מִקְדָּשׁ, שֶׁתִּזְכֶּה שִׁיִּהְפְּכוּ לָךְ לְבֵית קִדְשָׁהּ, הֵינֵנו שֶׁהַשְּׁפַעָה תִּגִּיעַ עַד לְבֵיתְךָ, וְאֲפֶשֶׁר לְהוֹסִיף בְּזֶה לְפִי מָה שֶׁהֵבִיא רַבִּינוּ הַרַה"ק בְּעַל ה"יִשְׁמַח מִשָּׁה" זִיע"א, וְכֵן מְצִינוּ בְּדַבְרֵי הַרַה"ק רַבִּי ר' שְׁמַעֲלָא מְנִיקֶלְשֶׁבֶרְגַּ זִיע"א, אֲשֶׁר בִּיאָרוּ הַפְּסוּק: לָכֹו בְּנִים שְׁמַעוּ לִי יִרְאַת ה' אֶלְמִדְרָבָם: (תהלים לד יב), אֲשֶׁר לְכֹאֹרָה הַלְשׁוֹן בּוֹאוּ בְּנִים שְׁמַעוּ לִי, יוֹתֵר מְדוּיִיק, דְּצִרִיךְ לְבּוֹא לְשִׁמּוֹעַ דְּבַר ה' וְלֹא לֵלַכְתָּ לְשִׁמּוֹעַ, רַק דוֹד הַמֶּלֶךְ ע"ה מִלְּמַדְנֹו יִסוּד גְּדוֹל בַּעֲבוּדַת הַשִּׁי"ת, וְהוּא אֲשֶׁר זֶה פֶּשׁוּט אֲשֶׁר הָאָדָם בַּעַת יוֹשְׁבוֹ בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ אוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹמַד וּמִתְפַּלֵּל כְּרַבְעִי, בּוֹוֹדָאֵי מִתְרוֹמֵם נִפְשׁוֹ, וְנִמְצָא קְרוֹב לְהַשִּׁי"ת, אֶךְ עֵיקַר הַעֲבוּדָה הִיא בְּזִמְן שְׁצִרִיךְ לְחַזוֹר לְבֵיתוֹ, וְלַעֲבוֹר דְּרַךְ רִשׁוֹת הַרְבִּים, שִׁיזְכֶּה לְשִׁמּוֹר עֲצֻמוֹ, וְלִהְיוֹת אִז שֶׁם דְּבוּק בַּהַשִּׁי"ת, וְזֶה הַכוּוֹנָה לָכֹו בְּנִים, שִׁירָאָה לְשִׁמּוֹר עֲצֻמוֹ גַם בַּעַת הַלִּיכְתּוֹ, וְלֹא רַק בְּזִמְן יִשְׁבִּיתוֹ, וְכו"ו עֲכָדָה"ק. וְזֶהוּ הַכוּוֹנָה בַפְּסוּק כֹּאֵן: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ, דוֹדָאֵי מְחֻוִּיבִים אֲנֹו לְבַנּוֹת אֶת בֵּית ה', אֲבַל הַתְּכֵלִית הַנִּרְצָה הוּא אֲשֶׁר גַּם בַּעַת שֶׁהֵינְךָ צִרִיךְ לְעֻזּוֹב אֶת מְקוֹם ה', וְצִרִיךְ אֶתָּה לִילֶךְ לְצִרְכֵיךָ הַהִכְרַחֲיִים, אִזִּי שֶׁם תִּרְאָה שִׁיִּהְיָ בְּבַחֲיַנְתָּ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם, הֵינֵנו שֶׁהִירָאת שָׁמַיִם, תְּלוּוָה אוֹתְךָ בְּכֹל צַעַד וְשַׁעַל שֶׁתֵּלֶךְ, וְזֶהוּ עֵיקַר הַעֲבוּדָה, וְלִפִּי"ז יְבוֹאֵר הַפְּסוּק, וְעָשׂוּ וְכִבִּיאֹוֹר רִש"י הַק' לְשִׁמְיֵי בֵּית קִדְשָׁהּ, שִׁישָׂאֵר הִירָאת שָׁמַיִם הַזֶּה, גַּם בְּבֵיתְךָ, וְד"ל, וּדְפַח"ת. [אוֹלֵי אֲפֶשֶׁר לְהוֹסִיף בְּזֶה גַם דֵּהֲכוּוֹנָה "בֵּית", מִרְמֹו עַל עֵינֵי קְבוּעַ, הֵינֵנו שֶׁבְּכֹל מְקוֹם יִהְיָ הִירָאת שָׁמַיִם שׁוּוֹה אֲצִלְךָ, וְכוּ"ל, הַמּו"ל]. (תולדות חיים להגאון ר' חיים מאיר ברוין)

~ המקדש מרמז על הענווה ~

וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם: (כה ה) ואולי אפשר לרמז בזה לפי מה שמצינו בגמרא (סוטה ה א) שהשי"ת אינו משרה שכינתו על בעל גאוה, ואין אני והוא יכולין לדור יחד, וכמו שמצינו בפסוק, תִּוְעַבְתָּ ה' כָּל גְּבוּהַ לֵב (משלי טו ה), והנה תיבת מקדש הוא בגימטריה, "משכן דל", והפירוש בפסוק כך הוא: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ הֵינֵנו שֶׁתִּהְיָ בַּעֲנוּוָה כְּמִשְׁכַּן דָּל. אִם תִּהְיָ בַּעֲנוּיְךָ כְּדָל, הֵינֵנו כְּמִקְדָּשׁ, מִמִּילָא תִּזְכֶּה שִׁיִּהְיָ בְּבַחֲיַנְתָּ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם.

ונחמד הוא.

(בן לאשרי להגה"ק ר' יצחק הוברמן זצוק"ל המקובל מרעננה)

~ ביאור ענין עצי שטים עומדים ~

וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים: (כה ט) ומבאר רש"י הק' וְעֵצֵי שִׁטִּים, וז"ל: וְיִמָּאֵן הָיוּ לָהֶם בַּמִּדְבָּר, פֶּרֶשׁ רַבִּי תַנְחוּמָא, יַעֲקֹב אָבִינוּ צָפָה בְּרוּחַ הַקִּדְשׁ שֶׁעָתִידִין יִשְׂרָאֵל לְבַנּוֹת מִשְׁכַּן בַּמִּדְבָּר, וְהֵבִיא אֲרוֹנִים לְמִצְרַיִם וְנִטְעָם, וְצָוָה לְבָנָיו לְמַלֵּם עִמָּהֶם כְּשִׁצְאוּ מִמִּצְרַיִם (תנחומא ט). רש"י הַק' גִּילָה לָנוּ שֶׁאֹתָם עֲצֵי שִׁטִּים שֶׁהָיוּ בַּמִּשְׁכָּן, מְקוֹרֵם מִן הָעֲצִים שֶׁנִּטְעַע יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה, וְבַהֲמִשְׁךְ הַפְּסוּקִים מְצִינוּ (כו טו) וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכַּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים: וְהַקְּשָׁה רִש"י הַק' וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים. דְּלִכְאוּרָה דִּי לוֹ בְּמָה שֶׁכְּתַב "וְעָשִׂיתָ קְרָשִׁים", וּמְדוּעַ מְצִינוּ הַלְשׁוֹן "הַקְּרָשִׁים", וְתִירֶץ מְכִיּוֹן שֶׁהֵם הֵם אוֹתָם הַקְּרָשִׁים שֶׁכָּבַר נִטְעַע יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה, וְכִלְשׁוֹן רִש"י הַק': יַעֲקֹב אָבִינוּ, שְׁנִטְעַע אֲרוֹנִים בְּמִצְרַיִם, וְהַפֶּשֶׁט הַפְּשׁוּט, דְּלִפִּי הָאֵמֶת כָּבַר בִּיאָר לָנוּ רִש"י הַק' שֶׁאֹתָם הָאֲרוֹנִים נִטְעַע יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה, אֶךְ מְכִיּוֹן שֶׁהִיא קְשָׁה, הִיתוֹר שֶׁל הָאוֹת ה' בְּתִיבַת "הַקְּרָשִׁים", הִילַכְךָ הִיא צִרִיךְ לְבֹאֵר שׁוֹב עֵינֵיךָ זֶה, אֲבַל אֲפֶשֶׁר לְבֹאֵר בְּזֶה עוֹד עֵינֵיךָ, לְפִי מָה שִׁידוּעַ הַגְּמָרָא (סוכה דף מה ע"א) כֹּל הַמְּצוּת כּוֹלֵן אֵין אָדָם יוֹצֵא בְּהֵן אֵלָּא דֶּרֶךְ גְּדִילְתָּן שֶׁנִּמְאָר עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים תְּנִיא נְמִי הַכִּי עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים שְׁעוֹמְדִים דֶּרֶךְ גְּדִילְתָּן וְכו"ו דְּבַר אַחַר עֲמֻדִים שְׁעוֹמְדִים לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. וְהִנֵּה מִן מֵאֲמַר חו"ל זֶה, אֲנֹו לְמַדִּים ב' עֲנִינִים שֶׁהִיא אֲצַל הַקְּרָשִׁים, א) שֶׁהָיוּ צִרְיָכִים לְחַבְרָם כְּדֶרֶךְ גְּדִילְתָּן, הֵינֵנו מִן לְמַטָּה לְמַעְלָה, וְכֵן הֶעֱנִין שְׁצִרְיָכִים הַקְּרָשִׁים הָאֵלוּ לְהִישָׂאֵר לְעוֹלָם וְעַד, לְנִצְחַת, וּמִשׁוּם כֵּן חֲזַר רִש"י הַק' עַל עֵינֵיךָ זֶה ב' פַּעַמִּים, כְּדֶרֶךְ שֶׁאֲנֹו יוֹדְעִים הַכֹּל אֲשֶׁר לְפַעַמִּים שֶׁנֵּה הַכְּתוּב עֵינֵיךָ אַחַד כְּדִי לַעֲכַב, וּמוֹכַרְח לְהִיּוֹת כֵּן, וְאֲפֶשֶׁר לְהוֹסִיף עוֹד, שֶׁרְצוֹן הַשִּׁי"ת הִיא שִׁיִּהְיָ חִיזוּק בְּאֵמוּנָה, אֲשֶׁר קְרָשִׁים אֵלוּ, יִשָּׂאֵרוּ לְעוֹלָמִים, וְזֶה חִיזוּק גְּדוֹל לְאֵמוּנָה. (שמח זבולון תשפ"א)

??דיוקים אין מגולת אסתר ??

?? משתה ושמה או שמחה ומשתה ??

בפרק ט' במגילת אסתר פסוק יז' וְעָשָׂה אֲתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה. וּבַפְּסוּק יח' וְתִהְיוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן נִקְהָלוּ בְּשִׁלוּשָׁה עָשָׂר בּוֹ וְגו' וְעָשָׂה אֲתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה, וּבַפְּסוּק יט' עַל כֵּן תִּהְיוּדִים הַפְּרָזִים הִישָׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְהַדָּשׁ אֶדְר שְׁמִחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוֹ. וּבַפְּסוּק כ' לְקִנּוּם עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְהַדָּשׁ אֶדְר וְאֶת יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה. וְגו' לְעִשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוֹ וּמִתְנוֹת לְאֲבִינֵים. וְהִנֵּה יֵשׁ לְדִיִּיק בַּפְּסוּק אֵלוּ, כְּמָה דִּיוּקִים, וְזֶה הַחֲלִי בַּעֲזו"ה, בַּפְּסוּק יז' מְצִינוּ וְעָשָׂה אֲתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה. וּמְצִינוּ הַלְשׁוֹן שֶׁל מְשֻׁתָּה וְרַק לְאַחַר מִכֵּן הֶעֱנִין שֶׁל שְׁמִחָה, וּבַפְּסוּק יח' מְצִינוּ גַם כֵּן

בעשיית מלאכה. עכ"ל הק' לענינינו, ואם כן יוצא אשר ביום טוב, יש רק הענין של ומשלה מנות איש לרעהו, אבל מתנות לאבנים, אי אפשר לשלוח כי זה ממון עבור העניים, וזהו מוקצה ביום טוב, אבל אחר שלא קיבלו זאת ליום טוב, וכמו שמצינו בגמרא וברמב"ם הק' מצינו הלשון, "ומשלה מנות איש לרעהו ומתנות לאבנים", וכמו שידוע שעניהם של עניים נשואות למקרא מגילה, ולפי"ז מובא בספרים הק' שזהו הביאור בפסוק יט' שמחה ומשלה יום טוב דאם השמחה הוא מצד שהוא בחינה של יום טוב, הילכך אנו מוצאים קודם הלשון של שמחה, שזהו מצווה ממצוות היום של יום טוב, ורק לאחר מכן הלשון של משלה, וזהו דווקא אצל יום טוב, כי שם השתייה אינה העיקר, רק שמחת היום טוב הוא העיקר, אבל חז"ל רצו שעיקר השמחה תהיה על ידי השתייה, וכלשון חז"ל, חייב אינש לבסומי בפורי' עד דלא ידע, וזהו שמחה שיוצא מן שתיית היין, והילכך בפסוק זה מצינו הלשון של משלה ורק אחרי כן הלשון של שמחה, מכיון שהענין של משלה הוא העיקר של השמחה אצל פורים. ודר"ק. (שמח זבולון תשפ"א)

כהלשון הזה, ועשה אתו יום משלה ושמחה, אבל בפסוק יט' מצינו שמחה ומשלה יום טוב ומשלה מנות איש לרעהו, מקודם הלשון של שמחה ורק אח"כ הענין של משלה? עוד יש לדייק, דבפסוק זה (יט') אנו מוצאים שיום זה, הוא בבחינת יום טוב והנה ענין זה לא מצינו בשאר הפסוקים אשר יום זה הוא בבחינת יום טוב? עוד יש לדייק שכאן בהפסוק מצינו בענין ומשלה מנות איש לרעהו ולא כתב ענין של ומתנות לאבנים, ואילו בפסוק כא' מצינו לעשות אותם ימי משלה ושמחה, "ומשלה מנות איש לרעהו ומתנות לאבנים", ושם הזכיר ב' הענינים משלה מנות וגם ענין מתנות לאבנים? עוד קשה שבפסוק כא' מצינו משלה ושמחה מקודם משלה ורק לאחר מכן מצינו שמחה, וכנ"ל? והנה לגבי יום טוב מצינו לפי מה בענין זה בגמרא, (מגילה דף ה ע"ב) אשר מרדכי הצדיק, היה ברצונו שיהיה זה היום יום טוב, אבל לא קיבלו ממנו, ולכן פורים מותר בעשיית מלאכה, וכן מצינו ענין זה ברמב"ם (פ"ב מגילה ה"ג) מצות יום י"ד לבני כפרים ועיירות, ויום ט"ז לבני כרכים. להיותן יום שמחה ומשלה ומשלוה מנות לריעים ומתנות לאביונים. ומותר

מדור תעובדות

**** תצדיקים מוסרים נפשם לתקן נשמות אחת ****

ממעזיבו זיע"א, נכד מרן אור שבעת הימים מרן הבעש"ט הק' זיע"א, ואמר להגבאי שברצונו לנסוע, ושכרו עגלה, ויצאו לדרך, ולפי החשבון היה צריכים להגיע שם בחצי היום, ויהי כאשר נסעו על אם הדרך, ובסוף היה להם עיכובים, והגיע אל תוך תחילת הלילה, ויאמר הרה"ק מטשרנוביל זיע"א, להגבאי שלו, שברצונו לנקות עצמו מן האבק שעל רגליו, וגם להכין עצמו בבגדים נאים קודם בואו לרבינו ממעזיבו, הילכך יראה לשכור אכסניא, ונלך להאכסניא, ואדהכי והכי יודיעו לרבינו ממעזיבו זיע"א, אשר ברצונו לפגשו הלילה, וילך הגבאי לחפש אכסניא טובה, ובי"ה אשר מצא, והלך רבינו מטשרנוביל זיע"א להאכסניא, מיד אחרי זמן מה, יצא רבינו מטשרנוביל זיע"א, מן האכסניא אל עבר ביתו של רבינו ממעזיבו, ויהי בעת אשר הגיע רבינו מטשרנוביל זיע"א, קם רבינו ממעזיבו מלוא קומתו, והלך לקבל פניו בשמחה גדולה, ויהי אחרי אשר ישבו ב' הצדיקים הגדולים, ואחר אשר דיברו ביניהם, שאל רבינו ממעזיבו זיע"א, את רבינו מטשרנוביל המאור עינים זיע"א, והאיך היתה הדרך, ענה רבינו מטשרנוביל, "טוב", ואז שאל רבינו ממעזיבו זיע"א, ואם כן למה נתאחרתם עד תחילת הלילה, ואז הבין רבינו מטשרנוביל זיע"א, אשר רבינו ממעזיבו זיע"א, ראה את כל הנעשה איתו בדרך, והילכך אמר רבינו מטשרנוביל, אספר לכם גופא דעובדא היכי הוי: אשר בעת נוסעם עם העגלון על אם הדרך, עצר לפתע העגלון את העגלה, ופנה אליו, אל רבינו מטשרנוביל זיע"א, ואמר אשר הסוסים

סיפור זה סיפר רבי יוסף כ"ץ מעיר זוואנשיק, מה ששמעה אישית מפ"ק של רבינו הרה"ק רבי מרדכי שרגא מהוסיאטין זיע"א, וגופא דעובדא הכי הוי: אשר פעם אחת בליל ש"ק, אחרי שעבר זמן מה מזמן התפילה, והגיע הזמן של רבינו הרה"ק רבי מרדכי שרגא מהוסיאטין זיע"א, להיכנס לעריכת השולחן המהור, החליט רבי יוסף מיודעינו לילך ולומר לרבינו שהגיע העת, וכלל החסידים כבר הגיעו לטיש, וכאשר נכנס לחדרו של רבינו ראה אשר הרה"ק מהוסיאטין זיע"א, מתבונן בחלון, אך ראה שתפוס הוא בשערפיו, בגדר שאינו נמצא כלל בעלמא הרין, אי לכך נעמד על יד הדלת, והמתין שרבינו יפנה אליו, וכדומה, אך ארך הזמן ורבינו עדיין תפוס במחשבותיו הק', ולא נראה שדבר ריק הוא זה, אדהכי והכי הגיע הגבאי רבי פייבל, שהיה איש תמים, ומכיון שכך, פנה ישירות עד לעבר רבינו, ואמר לו, שהגיע העת להיכנס לעריכת השולחן, אך רבי יוסף העומד בצד ראה, שרבינו אפילו לא שמע את דברי הגבאי פייבל, ועדיין תפוס הוא בשערפיו, גם פייבל הבין שצריך הוא להמתין, ולא לבקש שוב, כחלופ זמן מה, ראה רבי יוסף האיך שכביכול רבינו חוזר לעצמו, וסגר החלון, וכאשר ראה את רבי יוסף, קרא לו, שיתקרב אליו. ויהי כאשר ניגש אליו רבי יוסף מיודעינו, פנה אליו הרה"ק מהוסיאטין זיע"א, ואמר לו שברצונו לספר לו עובדא, וכה סיפר: אשר פעם אחת החליט זקנו הרה"ק רבי מנחם נחום מטשרנוביל זיע"א, לנסוע אל עבר העיר מעזיבו, לחלות פני הרה"ק רבי ברוך

פרד"ס יהודה - שמה זבולון

ג'ליון 72 תשפ"א

כ"ג

לה תיקון על חטא זה, ומכיון שראיתי שאין בדעתה להניחני, תפסתי את הנשמה, וזרקתי אותה על הרי החושך, ובוזה הייתי יכול להמשיך בהנסיעה, וסיים רבינו מטשרנוביל זיע"א, אשר הילכך נתעכב על אם הדרך, והגיע רק בתחיל הלילה, כאשר שמע רבינו הרה"ק ממעזיבוז זיע"א, את כל סיפור הדברים הנ"ל, פנה אל רבינו מטשרנוביל זיע"א, ואמר לו:

העולם אומרים עלי שאני "בייזער - גוטער איד", [רבי חרף, וקפדן], ועליך אומרים שאתה "גוטער - גוטער איד", [היינו רבי רך כקנה לכולם], והאיך יתכן שאתם זרקתם הנשמה, להרי החושך, ולא דאגתם שיהיה לו תיקון, בכל זאת נשמת ישראל בקרבו, והמשיך הרה"ק ממעזיבוז זיע"א, ואמר, מחוייבים אנו לקום, שנינו, ולחפש אחרי הנשמה האבודה הזאת, להצילה ולעשות לה תיקון, והסכים רבינו מטשרנוביל זיע"א לענין זה, ועשו לה שניהם תיקון,

עד כאן הסיפור שסיפר רבינו מהוסיאטין זיע"א, לרבי יוסף כ"ץ הנ"ל, והוסיף, רציתי לדעת מה שלום אותה הנשמה, והאם כבר הגיעה למנוחה נכונה, והלכתי לחפש אחריה, וב"ה שראיתיה במנוחה נכונה, וכעת אפשר לגשת לעריכת השולחן, מתוך שמחת השבת,

מכאן אנו רואים גודל האהבת ישראל, שהיה לכל הצדיקים לראות רק לתקן נשמות ישראל, ולהביאם למנוחת עולם, ושלא ירח ממנו נידה. זכות כל הצדיקים יגן עלינו במהרה בימינו, להיוושע בתשועת עולמים, ונזכה לקבל קדושת ימי הפורים הבעל"ט, מתוך כל טוב, אמן.

אינם רוצים להמשיך הנסיעה בשום פנים, והילכך אינו יודע לשית עצות בנפשו, כי הפליא בהם את מכותיו כדבעי, ועדיין עומדים במרדן, הגבאי בשמעו זאת ירד מן העגלה, לברוק אולי נתקעו הסוסים באחד מן הדברים אשר מפריע להמשיך הדרך, אך חזר כלעומת שבא, שאינו רואה כלום, כאשר ראיתי זאת, המשיך רבינו מטשרנוביל זיע"א, לספר לפני רבינו ממעזיבוז זיע"א, ירדתי בעצמי לברוק, ומה ראו על ככה, ומה הגיע אליהם, ואז ראיתי אשר "נשמה" אחת שאיננה כבר בין החיים, היא אשר עומדת על אם הדרך, ולא נותנת לסוסים להמשיך, [וכנראה שהסוסים כן ראו הנשמה הזאת],

מיד פניתי להנשמה, ושאלתי אותה לרצונה, ואמרה אשר אין לה מנוחה, מכיון שהיא הציקה לי בחיים חיותה, והיתה אחד מן האנשים אשר בגללה היתה המסירה הידועה עלי, וכאשר שמעתי זאת, אמרתי לה "מחול לך בלב שלם", ואז הוסיפה הנשמה וביקשה, אשר יש עליה עוד חטא גדול מזה, והוא אשר היתה לה יד גם בהכרעת הדין להושיבני במאסר, ועל זה גם צריכה תיקון, וגם על זה השבתי לה, "מחול לך בלב שלם", ואז ביקשה בשלישית שצריכה היא תיקון גדול, בעבור אשר הציקה גם לנכדתי מרת חוה, [אם רבינו הרה"ק רבי ישראל מרוזין, ובת רבי אברהם מקאריסטשוב זיע"א, חתן המאור עינים מטשרנוביל זיע"א], ועל זה עניתי להנשמה, אשר על זה אינני מחול, ה"י,

כאשר שמעה הנשמה הדברים האלה, ניסתה להיתפס עלי, ולא להניחני, בעבור שנשמתה, אינה יכולה לקבל מנוחה, עד אשר יהיה

סידור ישועות ישראל שהתפלל בו הרה"ק ר' יעקב יוסף מספינקא \$1500, ספר שייד להגה"ק ר' אברהם חיים הורוויץ מפלאנטש חמיו של הדברי יואל מסאטמאר, וגם לבנו ר' משה עם כתב יחוס, ספר קיצור ראשית חכמה עם הקדשה ארוכה מהגה"צ ר' יחזקאל שרגא מערץ, מדרש רבה שקיבל הרה"ג ר' זאב וואלף טירנויער מאת הרה"ק ר' יהוסף הלוי ר"ב בעל אור מלא מקאסאן, ספר משיב נפש עם הקדשה ארוכה מהגה"ק מצעהלים חוסט תרע"ג, אגרות משה עם הקדשת המחבר הגאון ר' משה פיינשטיין, ספר ישועות יעקב עם כמה חתימות ר' נתן נטע לנדא מאושפיצין והגה"ק ר' בצלאל שמעון ניימאן בעל פנינים יקרים ועוד, כמה ספרים שייכים להרה"ג ר' משה ארי' פריינד מנאסאד, ספר מן המצר שייד להגה"ק ר' איציקל מפשעווארסק, ספר פרקי דרבי אליעזר עם כמה חתימות הרה"ק ר' חיים שלמה מקאסאן בעל שמועה טובה, ספר לשון חכמים שייד להרה"ק ר' יהודה אסאד חתימות עם הגה"ה \$2500 שתי מכתבים של הרבי המלאך בארה"ב לבנו בחסידות עמוקה \$4500 ספר נועם מגדים דפוס שני עם חתימות הרה"ק ר' שמואל אהרן רובין מקאראטשין ובנו הר' מנחם מענדל וחתנו הר' שלום וואגשאל \$2500 ספר לחם רב שו"ת עם חתימות הרה"ג ר' שניאור זלמן הירשאוויץ תלמידו הגדול של הגאון ר' ישראל סאלאנטער וגם הוא הוציא לדפוס ספר אבן ישראל של ר' ישראל סאלאנטער והגאון ר' חיים מבריסק משבח גאונותו וצדקותו בהסכמה לספרו \$2000 ספר רחמי האב שייד להרה"ק ר' יואל זוסמאן מערץ אביו של הרה"ק ר' יחזקאל זצוק"ל \$2500 מכתב כת"י הגאון ר' חנוך הענק אייגש בעל המרחשת נדיר מאוד, שתי מכתבים של האמרי חיים מוויזניץ להעסקן ר' יצחק לעווין אודות הצלת הרבה יהודים מאחורי הברזל, ספר חסידים באויל שמי"א \$2000, ספר יד שאול על הל' שבועות דפו"ר עם הנהות הגאון ר' גרשון ליטש סג"ל רוזנבוים בעל משיב דברים \$2000, ספר שו"ת מעשה נסים פאריז תרכ"ז עם חתימות וחתימות הר' נחום דוב בער פרידמאן נכד הרה"ק מרוזין, ספר שו"ת חוט השני עם חתימות הגאון ר' יוסף רייזין מטעלז בעל שארית יוסף \$600, שו"ת מים חיים זיטאמיר, מכתב מאת הגאון ר' אליעזר ראבינוביץ המינסקער גדול, מכתב מהגאון מראנאטשוב לחתנו הר' ציטרון \$3500 מהרה"ק ר' ישראל מהוסיאטין, מהרה"ק ר' יחזקאל מאוסטראווצא, מהגאון ר' שך, מהגאון דבר אברהם מקאוונא, מהגאון ר' הענקין, קוויטל שכתב החזון איש על אחורי מכתב שנשלחו לו, ספר אדמת קודש שייד להגאון ר' אברהם פאם, ספר משכיל אל דל שייד לבעל מענה שמחה ממאטטערסדארף ובנו הר' שמואל, ספר אבל כבוד הספר על ר' שלמה קלוגער וחתימות הר' חיים אלי' טייטלבוים מבערגאס חמיו של הרה"צ ר' מיכאל בער ווייסמאנדל \$1200

בעולם הספרים תמצאו כמה אלפים ספרים שאינם בנמצא והכל עסודר באופן הכי טוב ונעלה והשירות הוא נפלאה

4403 - 16 Ave Brooklyn, NY 11204

הוצא לאור ע"י "עולם הספרים" מרכז העולמי לספרים שאינם בנמצא ולספרים עתיקים וכתבי יד למכירה מטבעות לפדיון הבן ופדיון נפש הגליון מוקדש לקבלת הגליון pardesyehuda1@gmail.com 718 4388414 Seforim World 4403 16 Ave Brooklyn NY 11204